

Nr. 44

BRIEF VAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 25 februari 2010

De Vaste Commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid heeft mij bij brief van 18 februari 2010, kenmerk 31 311–41/2010D09296, verzocht haar te informeren op basis van welke (juridische) gronden en in welke situaties ik directe contacten tussen de commissie en de onder mij ressorterende zelfstandige bestuursorganen mogelijk acht en in welke situaties voor directe contacten tussen de commissie en de onder mij ressorterende zelfstandige bestuursorganen mijn toestemming dan wel mijn aanwezigheid is vereist.

Voor de beantwoording van uw vraag is van belang de door het kabinet vastgestelde Leidraad voor de toepassing van de Aanwijzingen inzake externe contacten van Rijksambtenaren bij functionele contacten met de Staten-Generaal en individuele kamerleden (zie Kamerstukken II 2006/07, 29 283, nr. 46). Deze Leidraad betreft een concrete uitwerking van de Aanwijzingen inzake externe contacten van rijksambtenaren bij functionele contacten met de Staten-Generaal en individuele Kamerleden (zie hiervoor Staatscourant 1998, nr. 104, pag. 8).

Bij brief d.d. 23 januari 2007 (zie eerder genoemd Kamerstuk 29 283, nr. 46) heeft de toenmalige Minister voor Bestuurlijke Vernieuwing en Koninkrijksrelaties, mede namens de minister-president, uw Kamer meegedeeld dat de Leidraad ook op onder de ministeries ressorterende zelfstandige bestuursorganen van overeenkomstige toepassing is. In de Leidraad is neergelegd dat de minister tegenover de Kamers der Staten-Generaal verantwoording verschuldigd is over het door hem gevoerde beleid. Om toepassing van de parlementaire vertrouwensregel mogelijk te maken rust op de minister de verplichting aan de Staten-Generaal inlichtingen te verstrekken. De minister is dus verantwoordelijk, niet zijn ambtenaren. Hij is het aanspreekpunt voor Kamerleden. De ministeriële verantwoordelijkheid en het daarmee samenhangende uitgangspunt dat de minister de Kamers informeert, sluit niet uit dat een ambtenaar, na toestemming van de minister, feitelijke informatie aan de Kamerleden verstrekt. Uitgangs-

punt van het kabinet is dat een dergelijk verzoek welwillend en zakelijk wordt beoordeeld, tegen de achtergrond van enerzijds de bijzondere wens van het parlement en anderzijds de ministeriële verantwoordelijkheid. Dit betekent dat de minister aan het verzoek tegemoet kan komen, als hij het niet nodig acht zelf informatie te verstrekken en vast staat dat het alleen om de verstrekking van feitelijke gegevens gaat. Uiteindelijk gaat het om de toepassing in de praktijk van deze beslissingsbevoegdheid van de minister.

Het kabinet heeft bij brief van 15 juli 2008 (Kamerstukken II 2007/08, 30 184, nr. 21) naar aanleiding van de motie-Duyvendak c.s. uw Kamer nader geïnformeerd over toepassing van de Leidraad. Om te komen tot een uniforme toepassing van de beslissingsbevoegdheid en discussies over welwillendheid uit te sluiten is het kabinet van opvatting dat de «welwillende en zakelijke» beoordeling moet worden opgevat als de bereidheid tot inwilliging van een verzoek, mits het gaat om feitelijke informatie en met inachtneming van de wettelijke geheimhoudingsplichten.

In antwoord op de vragen van de commissie zal ik – net als andere bewindslieden – elk verzoek van de Kamer om direct contact tussen de commissie en ambtenaren van zelfstandige bestuursorganen wegen op grond van bovenstaande kabinetslijn.

Dit betekent dat ik directe contacten tussen de commissie en de onder mij ressorterende zelfstandige bestuursorganen mogelijk acht indien het gaat om feitelijke informatie, met inachtneming van de wettelijke geheimhoudingsplichten en ik het niet nodig acht de informatie zelf te verstrekken.

Voorts vraagt de commissie in welke situaties mijn toestemming is vereist voor direct contact tussen de commissie en de onder mij ressorterende zelfstandige bestuursorganen. Dit is zoals hierboven is toegelicht te allen tijde het geval. Of mijn aanwezigheid daarbij is vereist hangt af van de weging van het concrete verzoek conform bovenstaande lijn.

In het licht van het bovenstaande verbaast het mij dat uw commissie mijn aanwezigheid bij een besloten gesprek met het UWV, waarin op de meer inhoudelijke en technische aspecten van het dossier van de Nationale Ombudsman kan worden ingegaan, opvat als een weigering om in rechtstreeks contact te treden met medewerkers van het UWV. Ik heb daar, zoals eerder aangegeven in mijn brief van 10 februari 2010, geen bezwaar tegen.

De minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. P. H. Donner